

Det foreslås i § 13, stk. 1, at alle projekter omfattet af bestemmelsen obligatorisk skal bedømmes både i en regional komité og den centrale komité. Det er ønskeligt, at der på dette specielle forskningsfelt lægges en ensartet standard for hele landet, og at der til enhver tid er overblik over forskningsudviklingen. Den centrale komité kan således fastsætte generelle retningslinier for bedømmelsen af sådanne projekter ved at følge eller gå imod en regional komités afgørelse.

Bestemmelserne i § 13, stk. 2, indebærer, at der kun kan forskes på såkaldte »overskydende« æg. Ren donation af æg til forskningsformål er med andre ord udelukket.

Samtidig foreslås i § 13, stk. 3, indført en lovmæssig tidsfrist for, hvor længe befrugtede menneskelige æg må holdes i live uden for en kvindes livmoder. Den tilladte forskning forudsætter en befrugtning uden for en kvindes livmoder og rejser dermed et behov for at fastlægge, hvor længe det befrugtede æg må holdes i live i denne tilstand. I denne forbindelse foreslås i bestemmelsen indført en 14-dages frist regnet fra befrugtningen, væsentligst begrundet i, at på dette tidspunkt er den såkaldte implantation normalt sket og et afgørende nyt stadium i den samlede fosterudvikling indtrådt. Denne regel har desuden opnået en vis international accept. I de 14 dage skal ikke medregnes den tid, hvori de befrugtede æg evt. befinder sig i nedfrosset tilstand.

Fra det øjeblik implantationen er sket, gælder – hvadenten befrugtning har fundet sted in vitro eller i en kvindes livmoder – de almindelige regler om komitéforelæggelse, information og samtykke m.v. i forslagens §§ 5 – 7, herunder stedfortrædende samtykke, hvis der er tale om forskning på fostre. § 13, stk. 4, fastslår, at befrugtede menneskelige æg, der har været gjort til genstand for forskning, ikke må opsættes i en kvindes livmoder, med mindre det kan ske uden nogen risiko for videregivelse af arvelige sygdomme, defekter, misdannelser eller lignende.

I § 13, stk. 5, forbydes donation af befrugtede menneskelige æg. Det er regeringens opfattelse, at der er vægtige grunde, som taler for at forbyde donation af befrugtede menneskelige æg. Donation af befrugtede menneskelige æg er ligeledes forbudt i Norge og Sverige. Forbudet vil kun begrænse muligheden for at afhjælpe ufrivillig barnløshed hos det meget begrænsede antal par, hvor såvel kvinden som manden er infertile.

I § 13, stk. 6, bemyndiges sundhedsministeren til at fastsætte regler om nedfrysning og donation af menneskelige æg. Efter gældende ret er nedfrysning og donation af menneskelige æg ikke forbudt, men de behandlende læger har afventet Folketingets stil-

lingtagen hertil, inden de tager disse teknikker i brug.

Bestemmelsen giver hjemmel til at regulere de spørgsmål af mere sundhedsfaglig karakter, som anvendelsen af disse teknikker kan rejse. Der tænkes navnlig på spørgsmål som krav til indretning af ægbanker. Herudover giver bestemmelsen hjemmel til at fastsætte de nærmere vilkår for nedfrysning af æg. Her tænkes navnlig på regler om maksimal opbevaringstid, regler for, hvornår de nedfrosne æg i øvrigt kan eller skal destrueres og regler, der sikrer donora-nonymitet. Det er derimod ikke tanken at fastsætte regler vedrørende de civile retlige spørgsmål, som anvendelsen af disse teknikker kan tænkes at give anledning til.

Regeringen forudsætter, at det kun tillades at nedfryse ubefrugtede og befrugtede menneskelige æg i maksimalt 1 år, og at donation af ubefrugtede menneskelige æg sker anonymt.

Til § 14

Bestemmelsen svarer til § 11 i lov om oprettelse af et etisk råd m.v. Bestemmelsens overflytning til denne lov er af rent redaktionel karakter.

Samtidig er der i nr. 4 tilføjet et forbud mod forsøg med det formål at muliggøre individudvikling i artsfremmed livmoder. Forbudet følger delvis Det Ethiske Råds forslag i »Beskyttelse af menneskelige kønsceller, befrugtede æg, fosteranlæg og fostre« pg. 77-78. De øvrige forbud, som anføres i Det Ethiske Råds redegørelse, er allerede i et vist omfang dækket af lovforslagets bestemmelser.

Til § 15

I § 15 foreslås finansieringen af komitésystemet opdelt, således at amtskommunerne finansierer driften af de regionale komitéer, mens staten bekoster udgifterne i forbindelse med den centrale komités opgaver. Amtskommunerne vil modtage tilskud til driften fra de statsinstitutioner samt private hospitaler og firmaer, der benytter sig af de regionale komitéer. Der er ikke med formuleringen tilsigtet nogen udtømmende opregning af de institutioner, der kan afkræves et gebyr.

Godtgørelse til medlemmerne af de regionale komitéer, herunder til de medlemmer, der tillige er medlemmer af den centrale komité, foreslås givet til alle medlemmer, i modsætning til i dag, hvor kun amtsrådsmedlemmer modtager godtgørelse. Godtgørelsen foreslås fastsat som diæter, befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemstedet, i overensstemmelse med, hvad der gælder for medlemmer af kommunalbestyrelser/amtsråd, jf. lov om